

EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING (EU) 2023/1842

af 10. maj 2023

med bemærkningerne, der er en integrerende del af afgørelsen om decharge for gennemførelsen af budgettet for 8., 9., 10. og 11. Europæiske Udviklingsfond for regnskabsåret 2021

EUROPA-PARLAMENTET,

- der henviser til sin afgørelse om decharge for gennemførelsen af budgettet for 8., 9., 10. og 11. Europæiske Udviklingsfond for regnskabsåret 2021,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 99, artikel 100, tredje led, og bilag V,
 - der henviser til udtalelse fra Udviklingsudvalget,
 - der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A9-0114/2023),
- A. der henviser til, at Unionens udviklingssamarbejde, som er omtalt i artikel 208-210 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), fungerer i en global sammenhæng, der er defineret af FN's 2030-dagsorden og dens verdensmål for bæredygtig udvikling (SDG);
- B. der henviser til, at Unionen har samarbejdsrelationer med et stort antal udviklingslande, og at hovedformålet er at fremme den økonomiske, sociale og miljømæssige udvikling med det primære mål at mindske og udrydde fattigdom på lang sigt ved at yde udviklingsbistand og teknisk bistand til modtagerlandene;
- C. der henviser til, at målsætningen for Unionens udviklingssamarbejde er at værne om og fremme Unionens værdier og interesser på verdensplan med henblik på at forfølge målene og principperne for Unionens optræden udadtil, jf. artikel 3, stk. 5, og artikel 8 og 21, i traktaten om den Europæiske Union.
- D. der henviser til, at de europæiske udviklingsfonde (EUF'erne) siden 1959 og frem til 2020 har ydet bistand til udviklingssamarbejde til staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS-landene — i dag kaldet ACS-landene) og de oversøiske lande og territorier (OLT'erne); der henviser til, at rammen for Unionens forbindelser med AVS-landene og OLT'erne var en partnerskabsaftale («Cotonouaftalen»), der blev undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000 for en periode på 20 år, som senere blev forlænget til den 30. juni 2022;
- E. der henviser til, at 11. EUF har nået sin afsluttende fase, da dens udløbsklausul trådte i kraft den 31. december 2020, og at EUF-programmerne fra og med 2021 er blevet inkluderet i Unionens flerårige finansielle ramme (FFR'en); der henviser til, at specifikke kontrakter for eksisterende finansieringsaftaler imidlertid stadig vil blive underskrevet frem til den 31. december 2023;
- F. der henviser til, at bistanden til udviklingssamarbejde med ACS-landene for så vidt angår FFR'en for 2021-2027 er blevet indarbejdet i instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde — et globalt Europa («NDICI — et globalt Europa»), og at bistanden til udviklingssamarbejde med OLT'erne, herunder Grønland, er blevet indarbejdet i afgørelsen om de oversøiske lande og territoriers, herunder Grønlands, associering ⁽¹⁾;
- G. der henviser til, at den 8., 9., 10. og 11. EUF ikke blev indarbejdet i Unionens almindelige budget og fortsat bliver gennemført og rapporteret om særskilt frem til deres afslutning;
- H. der henviser til, at EUF'erne næsten udelukkende forvaltes af Kommissionens Generaldirektorat for Internationale Partnerskaber (GD INTPA) ⁽²⁾, og at en lille andel (0,25 %) af EUF-udgifterne i 2021 blev forvaltet af Generaldirektoratet for Humanitær Bistand og Civilbeskyttelse;

⁽¹⁾ Rådets afgørelse (EU) 2021/1764 af 5. oktober 2021 om associering af de oversøiske lande og territorier med Den Europæiske Union, herunder forbindelser mellem Den Europæiske Union på den ene side og Grønland og Kongeriget Danmark på den anden side (om de oversøiske lande og territoriers, herunder Grønlands, associering) (EUT L 355 af 7.10.2021, s. 6).

⁽²⁾ GD DEVCO blev til GD INTPA i januar 2021.

- I. der henviser til, at udviklingssamarbejdet udvikler sig fra en mere traditionel koncentration på de sociale sektorer til en større vægt på gensidige interesser, herunder på investeringer, handel og udvikling af økonomiske sektorer med høj merværdi, bæredygtig udvikling, uddannelse og ligestilling mellem kønnene;
- J. der henviser til, at der er behov for strukturelle ændringer i landbrugssektoren i udviklingslandene, navnlig ved at styrke lokale smålandbrugere, hjælpe dem med at anvende nye landbrugsteknologier, indføre moderne vandforvaltningsmetoder og lette markedsadgangen;
- K. der henviser til, at Unionen via en Team Europe-tilgang ^(?) samarbejder med medlemsstaterne på dette område, med de lokale støttemodtagere og med de andre donorer om at skabe en mærkbar indvirkning og omstillingsændring i partnerlandene; minder om, at budgetstøtte skal være i overensstemmelse med både partnerlandenes behov og Unionens centrale politikker; minder om, at det også er nødvendigt at måle programmernes resultater og deres indvirkning i partnerlandene og på civilbefolkningen;
- L. der henviser til, at udviklingssamarbejde er en delt kompetence mellem medlemsstaterne og Unionen, og at artikel 208 i TEUF specifikt fastslår, at »Unionens og medlemsstaternes politik for udviklingssamarbejde supplerer og styrker hinanden«;
- M. der henviser til, at Unionen og medlemsstaterne kan træffe fælles foranstaltninger og bør informere hinanden om de foranstaltninger, der træffes inden for udviklingssamarbejde;
- N. der henviser til, at bæredygtighed er altafgørende for at nå de fastsatte mål og resultater og navnlig for udviklingsbistandens virkning på lang sigt;
- O. der henviser til, at gennemførelsen af EUF og udviklingsarbejde i det hele taget finder sted i risikable, komplekse og hurtigt skiftende miljøer, hvilket blev forværret i 2021 af covid-19-pandemien og den ustabile politiske situation, som nogle af Unionens partnerlande oplevede, der hæmmede gennemførelsen af EUF og de respektive revisionsaktiviteter;
- P. bemærker, at den evigt voksende kløft mellem de midler, der er behov for, og de midler, der er til rådighed til at reagere på forværringen af klima-, sult- og gældskrisen, humanitære kriser og andre kriser, skaber voksende ulighed mellem industrialiserede og mindre udviklede nationer og øger fattigdomsniveauerne for første gang i årtier;
- Q. der henviser til, at uanset ovenstående er fremme af gennemsigtighed, ansvarlighed, due diligence med hensyn til menneskerettigheder samt bekæmpelse af korruption og svig afgørende for en vellykket gennemførelse af Unionens budgetstøtteforanstaltninger;
- R. der henviser til, at humanitær bistand og udviklingsbistand er udtryk for en reel global solidaritet, som er nedfældet i traktaterne og står i centrum af Unionens værdier;

Budgetgennemførelse

1. minder om de to begivenheder, der prægede 2021, nemlig at det var det første år efter udløbstidspunktet for 11. EUF (den 31. december 2020), hvilket betød, at der i 2021 ikke var flere overordnede forpligtelser for projekter under 11. EUF, og derudover blev den finansielle gennemførelse af 10. og 11. EUF-kontrakter (individuelle forpligtelser: 2 118 mio. EUR og betalinger (3 393 mio. EUR)) i 2021 påvirket af den langvarige covid-19-krise ^(*);

^(?) Et værktøj, der skal hjælpe EU-delegationerne til at arbejde bedre sammen med medlemsstaterne og de berørte parter i landene gennem fælles programmering og gennemførelse, <https://europa.eu/capacity4dev/wbt-team-europe>

^(*) Årsregnskab for Den Europæiske Udviklingsfond 2021, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:52022DC0321>

2. bemærker, at EUF udgjorde 46,1 % af GD INTPA's portefølje med hensyn til betalinger i 2021, som beløb sig til 3 435 mio. EUR (dvs. 91,27 % af årsmålet); bemærker, at Den Europæiske Investeringsbanks (EIB's) betalinger beløb sig til 613 mio. EUR; bemærker, at der efter udløbstidspunktet for 11. EUF den 31. december 2020 ikke var nogen nye forpligtelser i 2021, med undtagelse af forpligtelserne for de midler, der stammede fra tilbageførsler under AVS-investeringsfaciliteten (IF) fra transaktioner under 9., 10. og 11. Europæiske Udviklingsfond; bemærker, at EIB's betalinger vedrørende AVS-investeringsfaciliteten beløb sig til 179 mio. EUR;
3. beklager, at 50 % af delegationerne i Afrika syd for Sahara ikke nåede deres forventede minimumsbetalingsmål (90 %) på grund af den langvarige covid-19-situation; understreger, at de mest bemærkelsesværdige af dem var Madagaskar, der næsten fuldstændigt lukkede sine grænser, hvilket gjorde det meget vanskeligt at gå videre med gennemførelsen som oprindeligt planlagt, Tchad og Gambia på grund af suspenderet eller forsinket gennemførelse, samt Etiopien, Guinea Conakry og Mali, hvor politiske kriser påvirkede operationerne i alvorlig grad med betydelig indvirkning på de planlagte budgetstøttebetalinger; bemærker endvidere, at covid-19-restriktionerne også påvirkede gennemførelsen i Stillehavsområdet og Caribien, og at de negative bivirkninger af forværringen af den økonomiske, sociale og politiske situation havde en ødelæggende indvirkning på infrastrukturprojekter i Fiji og Haiti;
4. glæder sig over GD INTPA's vedvarende indsats for at nedbringe gammel forfinansiering og gamle uindfrie forpligtelser, med et mål på 35 %; bemærker, at GD INTPA overgik målet ved at reducere EUF's gamle forfinansiering med 46 % (50 % for andre områder af bistanden) og med 39 % for både EUF's gamle uindfrie forpligtelser og for hele sit ansvarsområde;
5. bemærker, at GD INTPA nåede sit mål om ikke at have mere end 15 % gamle udløbne kontrakter vedrørende EUF; bemærker, at det opnåede en score på 13 % for EUF og 10 % for hele sit ansvarsområde; bemærker, at der for EUF's vedkommende har været konsekvente forbedringer siden 2017;

Virkninger af aktiviteterne i årsregnskabet

6. bemærker, at der var et fald på 101 mio. EUR i forfinansiering, hovedsagelig som følge af, at der blev udbetalt færre forskud på grund af faldet i antallet af underskrevne kontrakter (3 670 mio. EUR i 2020 i forhold til 2 118 mio. EUR i 2021); bemærker endvidere, at dette fald primært skyldtes udfordringer som følge af den vedvarende covid-19-pandemi og geopolitiske kriser, og at kontanter og likvide midler blev forøget med 266 mio. EUR som følge af dette betydelige fald i forfinansiering og andre betalinger;
7. bemærker, at det betydeligt lavere antal åbne kontrakter ved udgangen af 2021, der skyldtes både nedskaleringen af EUF og de negative virkninger af den vedvarende covid-19-pandemi og den geopolitiske krise ved indgåelsen af nye kontrakter, resulterede i et betydeligt fald i skyldige omkostninger på 519 mio. EUR;
8. bemærker desuden, at det samlede fald i bistandsinstrumenternes udgifter på 1 743 mio. EUR havde en kombineret virkning: på den ene side hindrede de udfordrende forhold i forbindelse med covid-19-pandemien og den ustabile geopolitiske situation i flere lande gennemførelsen af EUF-aktiviteter i 2021, og på den anden side er faldet i aktiviteterne under den 10. og tidligere EUF'er i overensstemmelse med nedskaleringen af disse EUF'er, som resulterer i færre åbne kontrakter under dem;
9. bemærker, at effektiv gennemførelse og tilstrækkelig finansiering er midler til at sikre legitimiteten og effektiviteten af Unionens udviklings samarbejde; mener, at jo længere varigheden af kontrakter under udviklingspolitikken er, jo mere bæredygtige vil projekterne være;

10. bemærker, at EUF-finansieringen på 600 000 000 EUR til andre foranstaltninger i ACS-landene, som for nylig er blevet frigjort af medlemsstaterne, nu vil blive anvendt til foranstaltninger, der kan bidrage til at afbøde den globale fødevarerkrise; mener, at disse midler skal anvendes til at yde ekstra støtte til lokalt smålandbrug samt til agroøkologiske metoder og bæredygtige fiskerimetoder, som er befordrende for lokalsamfundenes fødevarerafhængighed, idet de bliver mindre afhængige af udsvingene på det globale fødevarer- og landbrugsmarked; anmoder medlemsstaterne om fremover konsekvent at undlade at tage imod tilbagebetaling af frigjorte EUF-midler i betragtning af behovet for midler til dækning af presserende behov i ACS-landene og med Unionens og medlemsstaternes finansiering af udviklingsforpligtelser og de forpligtelser, der er fastsat i traktaten om udviklingsvenlig politikkoherens, i mente;
11. understreger endvidere, at håndteringen af de grundlæggende årsager til fødevarerkrise kræver strukturelle ændringer i landbrugssektoren i udviklingspartnerlande, navnlig ved at styrke lokale smålandbrugere og sætte dem i stand til at anvende nye landbrugsteknologier, indføre moderne vandforvaltningsmetoder og lette deres adgang til markedet;

Regnskaberne rigtighed

12. bemærker, at budgettet for 8. EUF (1995-2000) var 12,8 mia. EUR, for 9. EUF (2000-2007) 13,8 mia. EUR, for 10. EUF (2008-2013) 22,7 mia. EUR, og at budgettet for 11. EUF indeholder 30,5 mia. EUR, hvoraf 29,1 mia. EUR er afsat til ACS-landene og 0,4 mia. EUR er afsat til OCT'erne, mens der er 1,1 mia. EUR til administrationsomkostninger;
13. bemærker, at Kommissionen i 2019 afsluttede de resterende udestående transaktioner for projekterne under 8. EUF, og at alle saldi og frigjorte bevillinger er blevet overført til 9. EUF; bemærker endvidere, at Kommissionen i 2021 meddelte, at 8. EUF var afsluttet i finansiell og operationel henseende, samt at alle relaterede aktiviteter var afsluttet, alle kontroller var udført, og alle kontrakter og finansielle afgørelser var afsluttet i EUF-regnskaberne;
14. glæder sig over, at Revisionsretten i sin årsberetning om de finansierede aktiviteter under 8., 9., 10. og 11. EUF i regnskabsåret 2021 konkluderer, at årsregnskabet for det regnskabsår, der afsluttedes den 31. december 2021, i alt væsentligt giver et retvisende billede af EUF'ernes finansielle stilling samt af resultaterne af deres transaktioner og pengestrømme og af bevægelserne i deres nettoaktiver i det afsluttede regnskabsår, i overensstemmelse med Rådets forordning (EU) 2018/1877 ⁽⁵⁾ (EUF-finansforordningen) og de regnskabsregler, der er vedtaget af regnskabsføreren;
15. anerkender, at nu, hvor EUF-programmerne er indarbejdet i Unionens FFR, vil Revisionsrettens revision af EUF blive udfaset, efterhånden som EUF-betalingerne aftager, og betalingerne fra EU-budgettet tager til; bemærker, at Revisionsretten derefter gradvist vil flytte ressourcerne over til revision af EU-budgettet; noterer sig imidlertid, at den nuværende tilgang (med en særskilt beretning om EUF) bibeholdes for så vidt angår arbejdet med revisionserklæringen for 2022;

Lovligheden og den formelle rigtighed af de transaktioner, der ligger til grund for regnskaberne

16. glæder sig over Revisionsrettens erklæring, ifølge hvilken de indtægter, der ligger til grund for regnskabet for det regnskabsår, der afsluttedes den 31. december 2021, i alt væsentligt er lovlige og formelt rigtige;
17. giver på ny udtryk for sin bekymring over de mange mulige årsager til, at Revisionsretten har afgivet flere på hinanden følgende afkræftende erklæring om udgifternes lovlighed og formelle rigtighed, som skyldes, at de udgifter, der blev godkendt i regnskabet for det regnskabsår, der afsluttedes den 31. december 2021, er væsentligt fejlbehæftede;

⁽⁵⁾ Rådets forordning (EU) 2018/1877 af 26. november 2018 om finansforordningen for 11. Europæiske Udviklingsfond og om ophævelse af Rådets forordning (EU) 2015/323 (EUT L 307 af 3.12.2018, s. 1).

18. bemærker, at Revisionsretten med henblik på at revidere transaktionernes formelle rigtighed undersøgte en stikprøve på 140 transaktioner, som var repræsentativ for hele spektret af udgifter fra EUF'en; bemærker endvidere, at denne omfattede 26 transaktioner vedrørende Nødtrustfonden for Afrika, 92 transaktioner godkendt af 17 EU-delegationer ⁽⁶⁾ og 22 betalinger godkendt af Kommissionens hovedkvarter ⁽⁷⁾;
19. bemærker med bekymring, at 54 (38,8 %) af de 140 undersøgte transaktioner var behæftet med fejl sammenlignet med 36 (25,7 %) i 2020 for det samme antal transaktioner; understreger endvidere, at Revisionsretten kvantificerede 43 fejl (31 i 2020), på grundlag af hvilke den anslog fejlforekomsten for regnskabsåret 2021 til at være 4,6 % (3,8 % i 2020);
20. bemærker med bekymring, at typen af fejl, der blev konstateret i regnskabsåret 2021, følger 2020-mønstret, nemlig den anslåede fejlforekomst i forbindelse med ikkestøtteberettigede udgifter (38,6 % i 2021, 38,2 % i 2020), alvorlig manglende overholdelse af reglerne for offentlige udbud (14,6 % i 2021, 2,2 % i 2020), fravær af væsentlige bilag (23,3 % i 2021, 38,3 % i 2020) og udgifter, der ikke var afholdt (18,1 % i 2021, 14,9 % i 2020);
21. bemærker med bekymring, at den anslåede fejlforekomst systematisk overstiger væsentlighedstærsklen (2 %), idet 4,6 % af udgifterne for 8., 9., 10. og 11. EUF var fejlbehæftede i regnskabsåret 2021 (sammenlignet med 3,8 % i 2020, 3,5 % i 2019, 5,2 % i 2018, 4,5 % i 2017, 3,3 % i 2016, 3,8 % i 2014 og 2015, 3,4 % i 2013 og 3 % i 2012); bemærker, at stigningen i den anslåede fejlforekomst i forhold til regnskabsåret 2020 er 0,8 % (0,3 % i 2020); gentager, at det er helt afgørende at tackle årsagerne til denne stigning effektivt;
22. anerkender, at det ligesom i 2020 på grund af covid-19-pandemien ikke var muligt for Revisionsretten at foretage besøg på stedet hos EU-delegationerne ⁽⁸⁾, hvilket forhindrede den i at foretage visse revisionshandlinger, og navnlig efterprøvelse af den kontraktlige præstation i forbindelse med udvalgte transaktioner, og at Revisionsrettens revisionsarbejde derfor hovedsagelig var begrænset til skrivebordsgennemgange af transaktioner og projekter via fjernkontakt med de reviderede enheder; bemærker imidlertid, at der ifølge Kommissionens svar på skriftlige forespørgsler og høringsdebatten i Parlamentets Budgetkontroludvalg ikke er noget bevis for, at de manglende besøg på stedet førte til øget misbrug af midler; bemærker endvidere, at Kommissionen mener, at Team Europe-tilgangen bidrog til en langt tættere koordinering på modtagerlandniveau mellem Unionen og dens medlemsstater, hvilket øgede både effektiviteten og ansvarligheden;

Overvågnings- og kvalitetsstyringssystemernes gennemsigtighed og effektivitet

23. bemærker GD INTPA's konklusion om omkostningseffektiviteten af de kontroller, som det er ansvarligt for (effektiviteten og produktiviteten af dets kontrolsystem) ⁽⁹⁾; understreger imidlertid, Revisionsretten i lighed med tidligere år mener, at frekvensen af konstaterede fejl — herunder også en del fejl i endelige betalingsanmodninger, som havde været genstand for forudgående ekstern revision og udgiftskontrol — peger i retning af, at der er svagheder i denne kontrol; anmoder Kommissionen om i betragtning af den høje fejlforekomst, der ses hvert år, at revidere sin strategi for forudgående og efterfølgende revision og yderligere at udbrede digitaliseringen med henblik på mere systematisk kontrol, med en prioritering af de partnerlande, hvor der er konstateret flest fejl;
24. bemærker med bekymring, at Kommissionen og dens gennemførelsespartnere ligesom i 2020 begik flere fejl i transaktioner med relation til tilskud og bidrags- og delegationsaftaler med modtagerlande, internationale organisationer og organisationer i medlemsstaterne end i forbindelse med andre former for støtte (såsom dem, der vedrører kontrakter om bygge- og anlægsarbejder, vareindkøb og tjenesteydelser); bemærker endvidere, at 39 ud af de 92 transaktioner af denne type, som Revisionsretten reviderede, var behæftet med kvantificerbare fejl, som tegnede sig for 81 % af den anslåede fejlforekomst;

⁽⁶⁾ Botswana, Burkina Faso, Djibouti, Etiopien, Ghana, Guinea-Bissau, Haiti, Jamaica, Liberia, Malawi, Mali, Niger, Nigeria, Tanzania, Uganda, Zambia og Østtimor.

⁽⁷⁾ Alle 140 betalinger gik gennem GD INTPA.

⁽⁸⁾ Botswana, Burkina Faso, Etiopien, Guinea-Bissau, Haiti, Liberia, Malawi, Niger, Nigeria, Tanzania, Uganda and Zambia.

⁽⁹⁾ GD INTPA's årlige aktivitetsrapport for 2021, s. 51.

25. er klar over, som anført af Kommissionen i dens svar ⁽¹⁰⁾ på Revisionsrettens årsberetning, at Kommissionen opererer i tredjelande i komplekse politiske og tekniske kontekster og samarbejder med mange partnere som f.eks. partnerlande, internationale organisationer eller medlemsstaternes organisationer; bemærker endvidere, at Kommissionen mener, at et nulfejls scenarie er usandsynligt i denne kontekst, selv om der regelmæssigt gennemføres handlingsplaner for at holde fejlprocenterne så lave som muligt;
26. anmoder endnu en gang i overensstemmelse med Revisionsrettens bemærkninger Kommissionen om at genoverveje den omkostningseffektivitetstilgang, der anvendes i efterfølgende kontroller, da den måske ikke er effektiv og kan medføre præcis de svagheder, som både Revisionsretten og Parlamentet har påpeget;
27. bemærker med bekymring, at Kommissionen ifølge Revisionsrettens beretning i 15 tilfælde af kvantificerbare fejl og otte tilfælde af ikkekvantificerbare fejl havde tilstrækkelige oplysninger til at forebygge eller opdage og korrigere fejlene, før den godkendte udgifterne; bemærker endvidere, at den anslåede fejlforekomst ifølge Revisionsrettens vurdering ville have været 2,4 procentpoint lavere — sammenlignet med 1,19 procentpoint i 2020 — hvis Kommissionen havde anvendt alle de oplysninger, den havde til rådighed, korrekt;
28. bemærker, at 25 transaktioner, der indeholdt kvantificerbare fejl, og som bidrog med 1,9 procentpoint til den anslåede fejlforekomst, ifølge Revisionsrettens beretning havde været genstand for revision eller udgiftskontrol; bemærker endvidere, at GD INTPA's kontrolsystem er baseret på forudgående kontrol, og at oplysningerne i revisions-/kontrolrapporterne om det faktisk udførte arbejde ikke gjorde det muligt for Revisionsretten at vurdere, om fejlene kunne være opdaget og korrigeret under disse forudgående kontroller, da rapporterne ikke dækker 100 % af de indberettede udgifter, og de heller ikke giver tilstrækkelige oplysninger til at bekræfte, om de poster, hvor Revisionsretten konstaterede fejl, havde indgået i den forudgående kontrol;
29. bifalder Kommissionens revision i september 2021 og maj 2022 af mandatet for udgiftskontrol; noterer sig, at Kommissionen har planer om at uddybe analyserne yderligere og se på andre aspekter såsom stikprøveudtagning og indarbejde de indhøstede erfaringer og svarene fra en undersøgelse, der blev gennemført i februar 2022 blandt brugerne af revisionsrammekontrakten;
30. understreger, at Revisionsretten fandt frem til to udgiftsområder, hvor transaktionerne er mindre udsat for fejl som følge af særlige betalingsvilkår: a) budgetstøtte og b) multidonorprojekter, der gennemføres af internationale organisationer og er genstand for den »teoretiske tilgang« ⁽¹¹⁾; bemærker, at Revisionsretten i 2021 reviderede fire budgetstøttetransaktioner og otte projekter med »teoretisk tilgang« forvaltet af internationale organisationer;
31. finder det uacceptabelt, at nogle internationale organisationer ligesom i de foregående år kun gav begrænset adgang til dokumenter (f.eks. i skrivebeskyttet format), hvilket forhindrede Revisionsretten i at lave kopier af dokumenterne og dermed hindrede planlægningen og gennemførelsen af revisionen og førte til forsinkelser, således at Revisionsretten blev forhindret i at honorere sine grundlæggende beføjelser som sikret ved TEUF, hvilket tidligere er nævnt i lignende bemærkninger i Revisionsrettens årsberetninger for 2018 og 2020; anerkender Kommissionens bestræbelser på at gøre noget ved problemet ved aktivt at samarbejde med de pågældende internationale organisationer, hvis transaktioner bidrog til fejlprocenten, både gennem påvisning af praktiske løsninger og dialog på højt plan; glæder sig over visse positive resultater af disse bestræbelser: samarbejdet med Verdensbanken er blevet forbedret i forbindelse med Revisionsrettens revision i 2021 sammenlignet med 2020; insisterer ikke desto mindre på, at der skal gøres mere, og opfordrer Kommissionen til at fortsætte bestræbelserne og styrke samarbejdet med de internationale organisationer for at sikre, at Revisionsretten har fuldstændig, ubegrænset og rettidig adgang til alle de nødvendige oplysninger, således at Revisionsretten kan kontrollere lovligheden og den formelle rigtighed af Unionens budgetudgifter;

⁽¹⁰⁾ https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/annualreports-2021/annualreports-2021_DA.pdf (s. 383).

⁽¹¹⁾ Under den »teoretiske tilgang«, hvor Kommissionens bidrag til multidonorprojekter sammenlægges med andre donorerers bidrag og ikke øremærkes til specifikke identificerbare udgiftsposter, går Kommissionen ud fra, at udgifterne er i overensstemmelse med EU's støtteberettigelsesregler, såfremt der i de samlede beløb er tilstrækkelig mange støtteberettigede udgifter til at dække EU-bidraget, https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/annualreports-2021/annualreports-2021_DA.pdf

32. bemærker, at GD INTPA i 2021 fik udført sin tiende undersøgelse af restfejlfrekvensen af en ekstern kontrahent, der anslog den samlede restfejlfrekvens til for sjette år i træk at ligge under den væsentlighedstærskel på 2 %, som Kommissionen har fastsat: 1,14 % (0,95 % i 2020);
33. understreger, at undersøgelsen af restfejlfrekvensen ifølge Revisionsrettens vurdering ikke er en erklæringsopgave eller en revision, og at den udføres efter GD INTPA's egen metode og håndbog; understreger endvidere, at Revisionsretten i årsberetningerne for 2017-2020 om EUF har beskrevet de begrænsninger i undersøgelserne, der kan have bidraget til den systematiske undervurdering af restfejlfrekvensen;
34. bemærker, at Revisionsretten mener, at graden af tillid til andre revisorers arbejde er et kritisk aspekt af undersøgelsen af restfejlfrekvensen og forklarer, at der er tre mulige scenarier: a) ingen tillid til andre revisorers arbejde med fuld substansrevision, b) delvis tillid til andre revisorers arbejde med reduceret substansrevision og c) fuld tillid til andre revisorers arbejde uden yderligere revision; bemærker, at sidstnævnte steg fra 15 % af transaktionerne i 2020 til 34 % af transaktionerne i 2021; deler derfor Revisionsrettens opfattelse, at en så omfattende tillid til andre revisorers arbejde er i strid med formålet med en undersøgelse af restfejlfrekvensen, som er at anslå omfanget af fejl, der er sluppet igennem alle GD INTPA's forvaltningskontroller til forebyggelse, afsløring og korrektion af sådanne fejl;
35. bemærker, at GD INTPA fra 2018 i væsentlig grad reducerede omfanget af forbehold (dvs. den andel af udgifterne, der er omfattet af dem) i de årlige aktivitetsrapporter, og at den årlige aktivitetsrapport for 2021 heller ikke indeholder nogen forbehold;
36. deler Revisionsrettens opfattelse, at manglen på forbehold i den årlige aktivitetsrapport for 2021 er uberettiget, og at den til dels skyldes begrænsningerne i undersøgelsen af restfejlfrekvensen, da Revisionsrettens konklusioner om denne undersøgelse også vedrører de anslåede risikobeløb, der er baseret herpå; bemærker, at GD INTPA anslår det samlede risikobeløb ved betaling til 79,65 mio. EUR (1,41 % af udgifterne i 2021) og det samlede risikobeløb ved afslutningen til 66,03 mio. EUR; bemærker endvidere, at GD INTPA anslår, at 13,62 mio. EUR (24 %) af risikobeløbet ved betaling vil blive korrigeret som led i dets kontrol i de efterfølgende år (dette beløb kaldes »korrektionskapaciteten« ⁽¹²⁾);
37. bemærker, at GD INTPA i overensstemmelse med Revisionsrettens anbefalinger i dens årsberetninger for regnskabsårene 2019 og 2020 undersøgte den bedste måde at indarbejde Revisionsrettens anbefalinger på, idet der blev foretaget ændringer i håndbogen og metoden for restfejlfrekvensen under fuld hensyntagen til de forventede omkostninger og fordele; bemærker, at GD INTPA har ajourført håndbogen og metoden for undersøgelse af restfejlfrekvensen i januar 2022;
38. bemærker, at GD INTPA arbejder på at forbedre kvaliteten af sine data til beregning af den korrigerende effekt, og at det i 2021 fortsatte sine uddannelses- og oplysningsaktiviteter om inddrivelse og kvaliteten af regnskabsdata; bemærker, at GD INTPA ligesom i de foregående år foretog målrettede kontroller af indtægtsordrer for at korrigere de konstaterede uoverensstemmelser; bemærker, at Revisionsretten gennemgik beregningen af den korrigerende effekt for 2021, og at Revisionsretten efter at have testet 35 % (målt i værdi) af den samlede population af inddrivelse ikke konstaterede fejl i stikprøven;
39. glæder sig over oprettelsen af en »finansiel resultattavle«, der omfatter seks indikatorer ⁽¹³⁾, med henblik på at gøre regnskabsaflæggelsen mere ensartet på tværs af Kommissionens generaldirektorater; bemærker, at der blev tilføjet fire indikatorer mere i 2021 ⁽¹⁴⁾; bemærker, at seks af disse ti indikatorer fandt anvendelse på EUF og trustfondene i 2021; bemærker, at GD INTPA med hensyn til »samlet absorption af forpligtelser« opnåede et resultat på 99 % for EU-budgettet og 97 % for EUF i 2021 i forhold til henholdsvis 95 % og 94 % i 2020 og at GD INTPA med hensyn til »rettidige betalinger« opnåede 97 % for EU-budgettet og 95 % for EUF i 2021 i forhold til henholdsvis 98 % og 97 % i 2020;

⁽¹²⁾ GD INTPA's årlige aktivitetsrapport for 2021, s. 34.

⁽¹³⁾ Indikatorerne er: 1) gennemførelse af forpligtelsesbevillinger, 2) gennemførelse af forpligtelsesbevillinger i overensstemmelse med prognoserne, 3) gennemførelse af betalingsbevillinger, 4) gennemførelse af betalingsbevillinger i overensstemmelse med prognoserne, 5) samlet absorption af forpligtelser, 6) rettidige betalinger.

⁽¹⁴⁾ De fire yderligere indikatorer er: 7) rettidig frigørelse af forpligtelser, 8) fakturaregistreringstid, 9) kvalitet af regnskabsdata, 10) kvalitet af forvaltningsdata.

Forebyggelse, afsløring og korrektion af svig

40. bemærker, at GD INTPA siden 2014 har udviklet og gennemført sin egen strategi for bekæmpelse af svig på grundlag af den metode, som Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) har fremlagt, og at der siden dens ikrafttræden har været foretaget tre opdateringer, hvoraf den seneste blev vedtaget i 2021; bemærker, at gennemførelsen af strategien overvåges, og at ledelsen modtager halvårslige rapporter om de igangværende OLAF-undersøgelser og opfølgningen på OLAF's henstillinger; bemærker endvidere, at GD INTPA's nye handlingsplan, der blev vedtaget i 2021, indeholder 16 interne foranstaltninger, hvoraf 80 % blev gennemført inden for den fastsatte frist eller alt efter den forventede gentagelse, og at de resterende 20 % af foranstaltningerne enten er i gang eller har en gennemførelsesfrist fastsat i 2022, og at de forventes afsluttet i 2022 ⁽¹⁵⁾;
41. bemærker, at GD INTPA også bidrog til Kommissionens strategi for bekæmpelse af svig og rettidigt gennemførte foranstaltning 33 i Kommissionens handlingsplan for bekæmpelse af svig (SWD(2021)0262) ⁽¹⁶⁾; beklager, at GD INTPA kun fulgte op på 33 % af OLAF's finansielle henstillinger, og at samlet set 20 % af de finansielle henstillinger (der er fremsat i 2017-2021) er blevet gennemført fuldt ud, 20 % er blevet delvist gennemført, mens 60 % er genstand for en igangværende gennemførelsesproces eller stadig bliver analyseret; insisterer på en højere gennemførelsesrate for OLAF's henstillinger, selv om de tilbagevendende vanskeligheder med at efterkomme OLAF's henstillinger skyldes særlige juridiske forhold og begrænsninger som bl.a. langvarige retssager, udløb af forældelsesfristen og konkurs;
42. bemærker, at GD INTPA ved udgangen af 2021 var bekendt med 23 igangværende undersøgelser (17 i 2020, 19 i 2019), og at OLAF afsluttede tre undersøgelser med finansielle, administrative og/eller retlige henstillinger og to undersøgelser uden henstillinger;
43. glæder sig over den nye onlineuddannelse i forebyggelse af svig i forbindelse med Unionens eksterne foranstaltninger, lanceringen af en informationskampagne rettet mod GD INTPA's eksterne partnere, den fortsatte centralisering og formidling af oplysninger fra GD INTPA's ansvarlige for bekæmpelse af svig i tæt samarbejde med INTPA's netværk om bedrageribekæmpelse og OLAF, opdateringer af websider og manualer, årlige notater og informationskampagner til alle medarbejdere om redskaber til forebyggelse og sanktionering af svig og bedrageri;
44. opfordrer Kommissionen til yderligere at forbedre kontrollen med henblik på at nedbringe antallet af fejl i transaktioner og gennemføre Revisionsrettens anbefalinger fuldt ud;
45. understreger, at legitimiteten og effektiviteten af Unionens udviklingssamarbejde afhænger af en korrekt gennemførelse af aktiviteter og en passende finansiering af disse; opfordrer Kommissionen til yderligere at forbedre kontrollen med henblik på at reducere antallet af fejl i transaktioner og til at gennemføre Revisionsrettens anbefalinger fuldt ud;

Den potentielle indvirkning på EUF's 2021-regnskab af Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union

46. bemærker, at Det Forenede Kongerige efter indgåelsen af aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab (udtrædelsesaftalen) mellem de to parter forpligtede sig til at forblive part i EUF indtil ophøret af 11. EUF og alle tidligere uafsluttede EUF'er; bemærker endvidere, at Det Forenede Kongerige vil påtage sig de samme forpligtelser som medlemsstaterne ifølge den internationale aftale, som 11. EUF blev oprettet under, samt de forpligtelser der opstår fra tidligere EUF'er frem til deres afslutning;

⁽¹⁵⁾ GD INTPA's årlige aktivitetsrapport for 2021, s. 43).

⁽¹⁶⁾ Hvor det er relevant, medtage specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af svig blandt »konditionaliteterne« for budgetstøtte. For budgetstøtte og makrofinansiel bistand, hvor det er relevant, forbedre kontrolstrategierne og styrke kontrolmekanismerne, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/HTML/?uri=CELEX:52021SC0262>

47. bemærker, at udtrædelsesaftalen desuden fastsætter, at hvor der ikke er indgået forpligtelser for beløb fra projekter under 10. EUF eller fra tidligere EUF'er, eller hvor beløb er blevet frigjort på datoen for aftalens ikrafttrædelse, vil Det Forenede Kongeriges andel af disse beløb ikke blive genanvendt, og det samme gælder Det Forenede Kongeriges andel af uforpligtede beløb eller beløb, der frigøres under 11. EUF efter den 31. december 2021;
48. glæder sig over Revisionsrettens konklusion om, at der ikke er nogen finansiel indvirkning at rapportere om EUF's regnskab for 2021, og at EUF's regnskab pr. 31. december 2021 korrekt afspejler situationen med hensyn til udtrædelsesprocessen på denne dato;

Unionens budgetstøtte

49. bemærker på baggrund af de konsoliderede svar på spørgeskemaet til Kommissionen, at budgetstøttebetalingerne under EUF beløb sig til 340 mio. EUR i 2021: 25 ACS-lande og 10 OLT'er modtog budgetstøtte under EUF i 2021;
50. bemærker, at Unionens budgetstøtte i de seneste to år har hjulpet lande med samlede betalinger på 4,2-3 mia. EUR i 2020 og 1,2 mia. EUR i 2021 til at støtte reformer i forskellige sektorer og forhindre yderligere økonomiske og sociale tilbageslag, og bemærker endvidere, at bestræbelserne på at fremrykke midler i 2020 ikke kunne udlignes fuldt ud i 2021, da det nye instrument NDICI — et globalt Europa først trådte i kraft i løbet af året, og førtiltrædelsesinstrumentet først trådte i kraft ved udgangen af 2021; bemærker, at politiske blokeringer og interne kriser desuden hindrede gennemførelsen af igangværende programmer i flere lande;
51. bemærker, at Afrika syd for Sahara stadig er den største modtager af Unionens budgetstøtte (35 %) efterfulgt af europæiske nabolande (31 %), Asien (16 %), Latinamerika (6 %), Vestbalkan (4 %), Caribien (3 %), OLT'er (3 %) og Stillehavsområdet (2 %); bemærker desuden, at performanceorienterede kontrakter om sektorreform efter kontrakttype vejer tungere end kontrakter om statsopbygning og opbygning af modstandsdygtighed og SDG-kontrakter, idet de tegner sig for 79 % af porteføljeværdien i forhold til henholdsvis 19 % og 2 %;
52. understreger, at Unionens budgetstøtte er et middel til at levere effektiv bistand, også i krisesituationer, og at den bidrager til at styrke landenes systemer og budgetprocesser med henblik på at gennemføre offentlige politikker og levere holdbare resultater; minder om betydningen af at opretholde faciliteten for global adgang til covid-19-vacciner (COVAX) for at maksimere chancerne for, at mennesker i de deltagende lande i tilfælde af en ny krisesituation får adgang til covid-19-vacciner eller andre vacciner så hurtigt, retfærdigt og sikkert som muligt; understreger endvidere, at den har været afgørende under covid-19-pandemien og givet yderligere finanspolitisk råderum til at håndtere pandemiens negative virkninger; erkender, at denne indsats bør fortsætte i den nærmeste fremtid i lyset af de ødelæggende globale konsekvenser af den russiske angrebskrig mod Ukraine;
53. gør opmærksom på, at fattigdomsbekæmpelse, fremme af demokratiske værdier samt miljøforringelse stadig er blandt de største udfordringer, vi står over for i dag; minder om, at en verden med 1,2 mia. mennesker i 111 udviklingslande⁽¹⁷⁾, der lever i akut flerdimensionel fattigdom, både er uretfærdig og miljømæssigt uholdbar; opfordrer til passende finansiering med henblik på at standse den igangværende bevægelse væk fra FN's verdensmål for bæredygtig udvikling (SDG);
54. understreger, at udryddelsen af fattigdom ikke er en velgørenhedsopgave, men en retfærdighedsgering og nøglen til at frigøre et enormt menneskeligt potentiale; understreger endvidere, at fattigdomscyklussen uden indgriben udefra har tendens til at blive varig på mange fronter, da familier med begrænsede eller ingen aktiver bliver fanget i fattigdom og oplever kronisk fødevarer mangel, dårligt helbred, chok som følge af klimaforandringer og social stigmatisering; understreger, at familier, der bor i fjerntliggende områder, fortsat er afskåret fra mange basale tjenester såsom rent vand og sanitet, sundhedspleje og markedssystemer, der alle fastholder, om ikke forværrer, deres socioøkonomiske status;

⁽¹⁷⁾ Det globale flerdimensionale fattigdomsindeks for 2022.

55. henleder opmærksomheden på, at mennesker, og navnlig unge mennesker, bør kunne bo, studere og arbejde i deres eget land og område; understreger, at uden effektive og virksomhedsfulde foranstaltninger til at imødegå fattigdom, strømnet støtte til mikrofinansiering og til udvikling af småværksættere vil de økonomisk betingede migrationsbevægelser fortsætte med at vokse, nemlig migration i form af hjerneflugt, som vil medføre mange udfordringer for både bestemmelses- og oprindelseslandene;
56. er helt overbevist om, at en flerdimensionel og holistisk tilgang til ekstrem fattigdom er den bedste tilgang, og gentager, at uddannelse (og erhvervsuddannelse) både er en menneskeret og det mest effektive redskab til bekæmpelse af fattigdom, social udstødelse og ulighed;
57. fremhæver, at det anslås, at 64 millioner børn i udviklingslandene ikke går i grundskole. understreger, at især piger er blevet særlig hårdt ramt, da deres ret til uddannelse af høj kvalitet vedblev med at blive påvirket negativt som følge af skolelukninger, manglende adgang til fjernlæring, herunder ved hjælp af digitale midler, og nedskæring af de nationale uddannelsesbudgetter som følge af presset på de nationale økonomier; understreger endvidere, at en væsentlig årsag er vold i verdens vedvarende konfliktområder, og at den anden store hindring — som ofte er tæt forbundet med konflikter — er fattigdom; minder om vigtigheden af at gøre lige muligheder til et centralt element i udviklingen; understreger, at styrkelse af kvinders indflydelse og status og adgang til passende uddannelse i udviklingslandene, navnlig for piger og kvinder, er vigtige skridt i kampen mod fattigdom og manglende fødevarerikring; understreger endvidere, at unge kvinders adgang til europæiske projekter, erhvervs kurser og fonde skal fremmes i partnerlandene, da kvinder spiller en vigtig rolle i udviklingen af den lokale og regionale økonomi i flere udviklingslande;
58. bemærker, at Unionen støtter uddannelse i omkring 100 lande og gennem partnerskaber såsom Det Globale Partnerskab for Uddannelse ⁽¹⁸⁾ og Education Cannot Wait ⁽¹⁹⁾ og fortsætter med at fremme ligestilling mellem kønnene i partnerskab med regeringer og ikkestatslige aktører;
59. roser Kommissionens prioritering af at gå ud over det fastsatte mål på 10 % og nå op på 13 % til uddannelse i GD INTPA's samlede portefølje;
60. bemærker, at Unionen i 2021 udbetalte 85 mio. EUR fra EUF til støtte for uddannelse i partnerlande, hvilket bidrog til indskrivning af mere end 32 mio. elever på primærtrinnet og næsten 3 mio. elever på sekundærtrinnet i perioden 2018-2020; bemærker, at 6 mio. EUR ud af de 85 mio. EUR blev anvendt til at støtte mobilitets- og kapacitetsopbygningsprojekter for ACS-landene under Erasmus, 31 mio. EUR blev brugt på erhvervsuddannelse og -kurser — ud af dette beløb blev 5 mio. EUR udbetalt som led i budgetstøtteprogrammer, 1,2 mio. EUR på bygge- og anlægsarbejder og leverancer, 0,8 mio. EUR på tjenesteydelser og de resterende 24 mio. EUR givet i form af tilskud;
61. bemærker, at Kommissionen sidste år gav tilsagn om 700 mio. EUR til det globale partnerskab for uddannelse for at forsyne 140 mio. børn med uddannede lærere og få 88 mio. flere børn ind i skole og læringsforløb;
62. understreger, at iværksætterprogrammer spiller en afgørende rolle i bekæmpelsen af fattigdom og udviklingen af økonomisk vækst; fremhæver det forhold, at tilvejebringelse af kurser i virksomhedsdrift kan hjælpe småværksættere med at etablere virksomheder og forbedre deres forretningspraksis, hvilket sætter fattige familier i stand til at udstikke deres egen kurs mod en bæredygtig levevej og socioøkonomisk modstandsdygtighed; bemærker imidlertid, at kurserne bør suppleres med skræddersyede støtte- og opfølgningstjenester for at forbedre effektiviteten af sådanne programmer; minder om, at unge kvinders adgang til europæiske projekter, erhvervs kurser og fonde skal fremmes i partnerlandene;

⁽¹⁸⁾ <https://www.globalpartnership.org/>

⁽¹⁹⁾ <https://www.educationcannotwait.org/>

63. glæder sig over ikrafttrædelsen i 2021 af en ny landebaseret risikostyringsramme (RMF+); bemærker, at dette nye værktøj bygger på den tidligere risikostyringsramme, der blev indført i 2013; bemærker endvidere, at RMF+ er tilpasset den ændrede kontekst for internationale partnerskaber, det geopolitiske landskab, der er i konstant udvikling, og det nye instrument, NDICI — et globalt Europa, og at den finder anvendelse på lande, som Unionen har bilaterale samarbejdsordninger med, herunder et betydeligt antal lande, som der ikke ydes budgetstøtte til;
64. bemærker, at EU-delegationerne og Kommissionens centrale tjenestegrene anvender konklusionerne fra RMF+ og følger op på gennemførelsen af risikobegrænsende foranstaltninger og opnåede fremskridt med prioriteterne fra politiske dialoger i synergi med andre eksisterende analyse- og rapporteringsværktøjer;
65. mener, at EUF, ligesom andre EU-programmer, lider under manglende synlighed, forståelse og offentlig omtale, idet de lokale befolkninger, der nyder godt af EU-finansieringen, ikke kender til Unionens støtte og solidaritet; mener også, at der er behov for at forklare EUF bedre for befolkningen;
66. glæder sig i den forbindelse over, at Kommissionen har indført sammenhængende og bindende minimumsregler for kommunikation og Unionens synlighed på tværs af alle Unionens finansieringsprogrammer og forvaltningsmetoder i finansieringsperioden 2021-2027 ⁽²⁰⁾; mener imidlertid, at det enkelte modtagerland bør være delvist ansvarligt for programmeringen af kommunikationstiltag (under tilsyn af Unionens tjenestegrene) med henblik på at øge sin befolknings kendskab til de projekter og aktiviteter, der finansieres af Unionen; anmoder Kommissionen om at se nærmere på denne mulighed;
67. mener, at hvert modtagerland bør fremlægge en langsigtet plan med angivelse af sine projekter og mål inden for FFR'ens tidsplan; mener, at denne struktur kan øge gennemsigtigheden og forudsigeligheden af den europæiske udviklingsbistand og gøre det muligt at opstille langsigtede mål som defineret af Kommissionen, navnlig på områder, der kræver fremadrettet planlægning såsom energi, sundhed, vandforsyning, digital og grøn omstilling; bemærker, at denne plan bør fremlægges af modtagerregeringen, som vil være afhængig af deltagelse af lokale aktører, hvis bidrag bør tilskyndes; mener, at det også vil fremme modtagerlandenes deltagelse i udarbejdelsen af Unionens udviklingspolitik, eftersom dets institutioner og aktører vil deltage;
68. opfordrer Kommissionen til at vurdere, om der kan oprettes en onlineplatform, hvor alle projekter under EUF og NDICI — et globalt Europa vil blive offentliggjort, for at øge gennemsigtigheden og adgangen til data;
69. bemærker med tilfredshed, at GD INTPA på udenrigsområdet sammen med andre berørte generaldirektorater og tjenestegrene har vedtaget en ny tilgang til kommunikation på nationalt, regionalt og globalt plan; bemærker, at denne nye tilgang går væk fra en fragmenteret, projektspecifik kommunikation til en mere fokuseret og strategisk indsats; glæder sig over offentliggørelsen af de ajourførte retningslinjer for formidling og forbedring af Unionens synlighed i forbindelse med eksterne foranstaltninger ⁽²¹⁾, som skitserer, hvad der forventes af partnere, der gennemfører Unionens eksterne foranstaltninger;
70. beklager, at Rådet efter udløbet af Cotonoupartnerskabsaftalen mellem Unionen og AVS-landene i februar 2020 og paraferingen af en ny partnerskabsaftale i april 2021 endnu ikke har givet bemyndigelse til undertegnelse af den nye partnerskabsaftale, hvilket fremtvinger en årlig forlængelse af den gamle aftale og placerer alle ACS- og EU-samfundene i en juridisk gråzone i forbindelse med videreførelsen af den politiske dialog og udviklingspolitikkerne; opfordrer indtrængende Rådet til at finde en løsning på vetoet fra en enkelt medlemsstat og til at give bemyndigelse til undertegnelse af den nye partnerskabsaftale;

⁽²⁰⁾ https://commission.europa.eu/funding-tenders/managing-your-project/communicating-and-raising-eu-visibility_da

⁽²¹⁾ https://international-partnerships.ec.europa.eu/knowledge-hub/communicating-and-raising-eu-visibility-guidance-external-actions_da

71. mener, at resultaterne af Unionens udviklingsbistand vil kunne forstærkes gennem en stærk og målrettet samordning af finansieringsforanstaltningerne under EUF og NDICI — et globalt Europa, navnlig via grænseoverskridende projekter, med henblik på at skabe synergier og øge merværdien af finansieringen fra EUF og NDICI — et globalt Europa;
72. påpeger merværdien af »blandingsinstrumenter«, der kombinerer offentlige tilskud med private lån; opfordrer Kommissionen til at prioritere og tilskynde til anvendelse af sådanne instrumenter; opfordrer Kommissionen til at inddrage den private sektor, navnlig gennem lokale små og mellemstore virksomheder og iværksættere;
73. noterer sig Kommissionens bemærkninger til de evalueringer, den foretager af bl.a. EUF; gentager ikke desto mindre sin anmodning om en udførlig evaluering af EUF-finansierede projekter, således at Parlamentet kan foretage en præcis evaluering af EUF-midlernes virkning og kontrollere, at det ultimative mål med udviklingsbistanden overholdes, nemlig at mindske og i sidste ende udrydde fattigdom;
74. henleder opmærksomheden på den stadigt forværrede kontekst, i hvilken Unionens politikker for udvikling og humanitær bistand gennemføres, navnlig som følge af covid-19-pandemien, den ekstreme forværring af virkningerne af klimaforandringerne, tab af biodiversitet, tiltagende mangel på fødevarer og stigende konsekvenser af Ruslands angrebskrig mod Ukraine; bemærker den evigt voksende kløft mellem de midler, der er behov for, og de midler, der er til rådighed til at reagere på forværringen af klima-, sult- og gældskrisen, humanitære kriser og andre kriser, der skaber voksende ulighed og øger fattigdomsniveauet for første gang i årtier; opfordrer til passende finansiering med henblik på at standse den igangværende bevægelse væk fra FN's verdensmål for bæredygtig udvikling (SDG) i stedet for frem imod dem; understreger, at det på trods af de mange udfordringer, som Unionen står overfor i forbindelse med covid-19-pandemien og den russiske aggressionskrig i Ukraine og dens geopolitiske og økonomiske virkninger, er nødvendigt at øge udgifterne til udviklingsbistand;
75. beklager den manglende overgang »fra milliarder til billioner« i udviklingsfinansiering, der blev anerkendt som nødvendig, da verdensmålene for bæredygtig udvikling blev vedtaget i 2015; bemærker, at det haster med at mobilisere langt flere af verdens privatejede midler gennem investeringsfremme og mere effektiv beskatning, samtidig med at det sikres, at foranstaltningerne er i overensstemmelse med 2030-dagsordenens mål og med udviklingsvenlig politikkoherens, men også at øge den offentlige finansiering til udvikling i overensstemmelse med internationale forpligtelser på et niveau, som Unionen ikke er i nærheden af at nå;

Opfølgning på decharge for 2020

76. bemærker, at Kommissionen har fremlagt en oversigt over de foranstaltninger, der er truffet som reaktion på de vigtigste politiske prioriteter, som Parlamentet og Rådet har givet udtryk for i dechargeproceduren for 2020, i rapporten fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om opfølgningen på decharge for regnskabsåret 2020 ⁽²⁾, som er en del af den integrerede regnskabs- og ansvarlighedsrapportering;
77. bemærker, at Kommissionen som svar på Parlamentets anmodning har givet Parlamentet en opdatering om gennemførelsen af 8. og 9. EUF;
78. glæder sig over gennemførelsen af Parlamentets henstilling om støtte til OLT'ernes forvaltning, som sikrer en retfærdig fordeling af midlerne; understreger dog, at der er behov for større sammenhæng i Unionens indsats i ACS-regionen, så det sikres, at udviklingsmålene prioriteres, og at politikker rettet mod OLT'erne er knyttet til udviklingen af deres geografiske regioner og er i overensstemmelse med Unionens prioriteter;
79. bemærker endvidere, at der er taget hensyn til Parlamentets bemærkninger i forbindelse med vurderingen af GD INTPA's handlingsplan fra 2021 om afhjælpning af konstaterede svagheder i kontrollen og store risici.

⁽²⁾ COM(2022), 331 <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:52022DC0331>